

לקראת שמות

ספר צדקה הצדיק - אות קפ"ד

קפ"ד) ההתחלה לדברי תורה הוא החשך כמו שנאמר (תהלים א' ב') בתורת ה' חפצו ואז נקרא תורה ה' כמו שאמרו בעבודה זורה (י"ט). ואחר כך ההשגה שנקרה ובתורתו יהגה וגנו' והחשך גדול יותר כמו ששמעתי על פסוק (קהלת ז' א') טוב שם משמן טוב ועל מאמר חז"ל גדולה שימושה וכלו (ברכות ז' ע"ב) ומכל מקום זהו בהתחלה ובילדות שאז החשך גובר ועל זה אמרינו שליהו שבת (קנ"ב). ינוקთא כלילא דורדא וכו' עיין שם שבת היולדות וגנותה הזקנה שאז החשך כבה. ומכל מקום אמרו ז"ל (קנ"ב פרק ג' הלכה ז') זקני תלמידי היכמים וכלו וכן בכמה מקומות נשתבחו זקנים וכמו שאמרו בשמות הרבה ר' הל' י"ב ובויקרא הרבה סוף פרשה י"א ח') דברמת אמרו (תענית ז'). הרבה למדתי מרבותי וכו' ומתלמידי יותר וכו' ומרבותי היוינו ההתחלה והחשך:

ואחר פטירתה הרבה נקרא תורה שיגע מעצמו ללמד לאחרים אז למד יותר ומוסיפים חכמה רק שההשגה הוא מהשם יתרוך כי ה' יתן חכמה והכל ביזי שמיים חז' מיראת שמיים שהוא מدت הנוקבא והאטערותא דלהתא בחשך ורצון כנודע זהו בידי אוזם לך וזה טוב וגדול. מכל מקום השם יתרוך עושה מתורת ה' תורהתו ואומר שגם זה שלו והוא המ חדש החידושים ואוריותה והוא מדريגת גדולה ענין עתדים צדיקים שיקראו בשם של הקב"ה (בבא בתרא ע"ה ע"ב) כי התורה יכולה שמויות של הקב"ה וזה מצד תורה ה'. וגם שמותן של ישראל כנודע דיש שישים ברואו אותיות לתורה וזהו צד תורהתו. וכך פתיחה ספר שמות שהוא ספר מתן תורה בואה שמות בני ישראל. כמו ששמעתי כי פתיחה כל ספר ופרשה הוא צורתה דשמעתא של אותו ספר ופרשה וכן קריית שם הספר שמות על שם שמות בני ישראל זהה כללות התורה כי השם הוא יסוד הדבר:

ולכן אדם הראשון קרא שמות וה מלאכים לא ידעו כמו שאמרו ז"ל (בראשית רבה י"ז ז') ד מלאכים אין להם שם דליי שליחותם נקרא (שם ע"ח ד'). והוא על דרך שכתבו הקדמונים כי מנהג מצרים גם כן וארץ הקדם שהאדונים יקראו לעבדיהם שמות כרצונם להוות כי איןו רשות ובעל בחירה בפני עצמו כלל. וכי השגחת המלאכים שאין להם בחירה כך תפיסתם בכל הנברים וממי שאמר לשמן וידליך יאמר לחומץ וידליך אם כן אין לשום דבר שם מיוחד. רק האדם שנברא בבחירה הוא משיג הנברים מצד כה בחירותו כה טבעם המוטבע כאלו הוא דבר נפרד ונבדל ועמדו בפני עצמו בטבעו לכך יש לו שם:

והתחלה לדברי תורה הוא מצד הבחירה זה נקרא שמות בני ישראל והסיום שמות הקב"ה. אבל הקב"ה אומר להיפך בבחירה תורה ה' וכל. וכיוצא בו בברכות (ל"ג). לה' הארץ ומלואה קודם ברכה שיכשBOR שזה נבדל מצד הבחירה אז לה' הארץ ואחר הברכה שמכיר שהכל שלו אז הארץ נתן לבני אדם. וכן כאן אז נקרא תורהתו. וצדיקים נקראו בשמותיו של הקב"ה כי שמות בני ישראל הם עצם שמות הקב"ה לנזכר לעיל ולכך הזקנה משובחת. רק מצד הכלילא והכתרה שהוא מצד בחירת האדם הינוקות טוב וגדול: